

DECISION

Case No: 409

Chamber One

پرونده شماره ۴۰۹

شعبه یک

تصمیم شماره ۷۳-۴۰۹-۱ دی.ا.ئی.سی

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	26 JAN 1988 ۱۳۶۶ / ۱۱ / ۶
No.	409

هریس اینترنشنال تلکامیونیکیشنز، اینک،

خواهان،

- و -

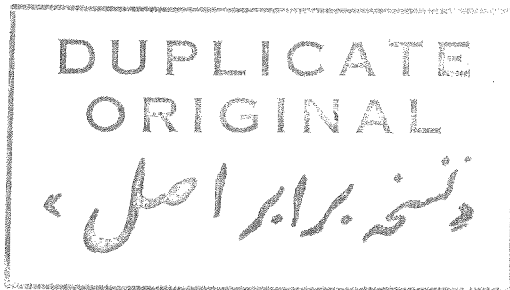
جمهوری اسلامی ایران،

وزارت دفاع جمهوری اسلامی ایران،

بانک مرکزی،

بانک ملی ایران،

خواندگان.

تصمیم

۱ - در تاریخ ۱۲ آذر ماه ۱۳۶۶ [سوم دسامبر ۱۹۸۷]، خواهان درخواستی جهت "تجدید نظر و اصلاح" براساس مواد ۳۶ و ۳۷، و درخواست دیگری برای "صدور حکم تکمیلی"، در رابطه با حکم جزیی دیوان به شماره ۳۲۳-۴۰۹-۱ مورخ ۱۱ آبان ماه ۱۳۶۶ [دوم نوامبر ۱۹۸۷] به ثبت رسانید. هر دو درخواست یاد شده ظرف مهلت سی روزه مقرر در قواعد دیوان، به ثبت رسید.

۲ - درخواست "تجدید نظر و اصلاح"، مربوط به "برخی محاسبات" مندرج در حکم است. ماده ۳۶ قواعد دیوان فقط اجازه تصحیح "هرگونه اشتباه محاسبه، غلط‌های انشایی و املایی یا اشتباهاتی از این دست" را می‌دهد. اساس درخواست خواهان، عدم توافق وی با روش دیوان در تعیین برخی عناصر ادعای خواهان در اجرای قرارداد، است. در حکم گفته شده است که دیوان داوری "پس از ملاحظه دقیق راه‌های مختلف" روش خود را انتخاب کرد (رجوع شود به پاراگراف ۱۳۴) و متعاقب آن، به تفصیل تمام استدلال شده است. خواهان در درخواست خود صرفاً "طالب تصحیح اشتباه محاسبه نیست بلکه خواستار تجدید نظر در نتیجه گیری‌های مستدل دیوان است. مفاد ماده ۳۶ [قواعد دیوان] در این مورد مصداق نمی‌یابد. رجوع شود به تصمیم شماره ۳-۴۸-۵۸ مورخ ۲۸ اسفند ماه ۱۳۶۵ [۱۹ مارس ۱۹۸۷] صادره در پرونده امریکن بیل اینترنشنال اینک. و جمهوری اسلامی ایران و سایرین.

۳ - تا جایی که درخواست مزبور به منزله کوششی "برای استدلال مجدد برخی از جنبه‌های پرونده، و مخالفت با نتیجه گیریهای دیوان" در حکم صادره می‌باشد، دیوان مجدداً "خاطر نشان می‌سازد که "در قواعد آن یا جای دیگر مبنایی برای تجدید نظر در حکم مزبور به استناد این گونه دلایل وجود ندارد." رجوع شود به پاراگراف ۴ تصمیم شماره ۱-۴۹۸-۵۷ مورخ ۲۱ بهمن ماه ۱۳۶۵ [دهم فوریه ۱۹۸۷] صادره در پرونده بیل دونن دو روزیر و سایرین و جمهوری اسلامی ایران، پاراگراف ۴ تصمیم شماره ۱-۹۳-۵۹ مورخ سوم اردیبهشت ماه ۱۳۶۶ [۲۳ آوریل ۱۹۸۷] صادره در پرونده فورد اثرواسیس اند کامیونیکیشنز کوریوریشن و دولت جمهوری اسلامی ایران.

۴ - در مورد درخواست مربوط به صدور حکم تکمیلی درباره تحویل کتابخانه اطلاعات عمومی پایه ایالات متحده ("کتابخانه")، دیوان ملاحظه می‌نماید که ماده ۳۷ قواعد آن به هر طرفی اجازه می‌دهد که فقط "در مورد آن دسته از دعاوی که در

جریان داوری ارائه شده، لکن در حکم ذکری از آنها به میان نیامده، از دیوان داوری تقاضای صدور حکم تکمیلی کند." موضوع این درخواست در حکم از قلم نیافتاده بلکه به تفصیل در پاراگرافهای ۱۷۷ تا ۱۸۱ مورد بحث قرار گرفته و در بخش نهایی حکم نیز به آن اشاره شده است. رجوع شود به پاراگراف ۱۸۴ (د). علیهذا دیوان نتیجه می‌گیرد که طبق قواعد دیوان مبنایی برای صدور حکم تکمیلی درخواست شده وجود ندارد. براین اساس، دستور مندرج در پاراگراف ۱۸۱ [حکم] همچنان به قوت خود باقی می‌ماند و ضمن سایر مسائل، مستلزم آنستکه خواهان از ایالات متحده درخواست کند هرگونه پروانه صدور که طبق قوانین موجود برای انتقال کتابخانه به ایران لازم باشد، صادر نماید. دیوان استدلال خواهان را در مورد این سؤال که چه کسی باید هزینه درخواست صدور پروانه و حمل و انبارداری کتابخانه را تقبل نماید مورد توجه قرار داده و در این رابطه به پاراگراف ۱۸۱ [حکم] اشاره می‌کند که مشخصاً به مسائل فوق رسیدگی کرده و مقرر می‌دارد که خواهان باید پیشنهاد مشخصی که "شامل بحثی راجع به چگونگی پرداخت هزینه تحصیل پروانه و ترتیب تحویل کتابخانه و نگهداری آن در انبار [عمومی] باشد"، ثبت نماید.

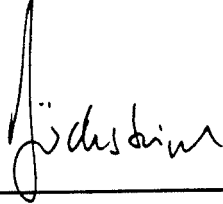
۵ - بنا به دلائل پیش گفته،

دیوان تصمیمی به شرح زیر اتخاذ می‌کند:

(الف) درخواست تجدید نظر و اصلاح حکم جزئی شماره ۱-۴۰۹-۳۲۳ مورخ ۱۱ آبان ماه ۱۳۶۶ [دوم نوامبر ۱۹۸۷]، که خواهان در تاریخ ۱۲ آذر ماه ۱۳۶۶ [سوم دسامبر ۱۹۸۷] ثبت نموده، رد می‌شود.

(ب) درخواست صدور حکم تکمیلی در رابطه با حکم جزئی شماره ۱-۴۰۹-۳۲۳ مورخ ۱۱ آبان ماه ۱۳۶۶ [دوم نوامبر ۱۹۸۷]، که خواهان در تاریخ ۱۲ آذر ماه ۱۳۶۶ [سوم دسامبر ۱۹۸۷] ثبت نموده، رد می‌شود.

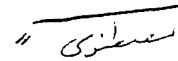
لاہء، به تاریخ ۲۶ ژانویه ۱۹۸۸ مطابق با ۶ بهمن ماه ۱۳۶۶

کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک

به نام خدا

محسن مصطفوی

هوارد ام. هولتزمن